

РЕШЕНИЕ

№ 237

гр. София, 11.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 11-ТИ ТЪРГОВСКИ, в публично заседание на двадесет и осми март през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Бистра Николова

Членове: Тодор Тодоров
Милен Василев

при участието на секретаря Невена Б. Г.а
като разгледа докладваното от Милен Василев Въззивно търговско дело № 20221001000165 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 258 – 273 от ГПК.

Образувано е по въззивна жалба от 7.01.2022 г., подадена по пощата на 6.01.2022 г., на ищеца „М.“ ЕООД срещу решението от 10.12.2021 г. по т. д. № 1097/2020 г. на Софийския градски съд, VI-7 състав, с което:

- е отхвърлен предявеният срещу „Г. М. – Георад – 61 – Холдинг“ ЕООД иск по чл. 364 ЗЗД за заплащане на сумата 25 100 лв., представляваща част от разходи за придобиване на имущество /оборудване и инвентар/ за съвместната им дейност по експлоатация на стопански обект, находящ се в гр. София, ж.к. „Илинден“, бл. 129 – 130, вх. Г, като сладкарница и съгласно договор за учредяване на ДЗЗД;
- ищецът е осъден да заплати на ответника на осн. чл. 78, ал. 3 от ГПК сумата 1 700 лв. – съдебни разноски.

В жалбата се твърди, че неправилно и необосновано съдът е приел за недоказано прекратяването на процесния договор за дружество по ЗЗД. Твърди се, че този договор е прекратен на осн. чл. 363, буква „г“ ЗЗД с представената нотариална покана на ищеца, а подобно изявление следвало да се счита и самата искова молба, като времето до постановяване на решението следвало да се приеме за подходящ срок. Сочи се и, че това обстоятелство не било оспорено от ответника в отговора на исковата молба.

Предвид изложеното жалбоподателят моли въззивния съд да отмени обжалваното решение и да уважи предявените искове, както и да му присъди направените разноски.

Въззиваемият „Г. М. – Георад – 61 – Холдинг“ ЕООД – ответник по иска – чрез процесуалния си

представител оспорва жалбата. Претендира разноски.

Софийският апелативен съд, като прецени събраните по делото доказателства по свое убеждение и съобразно чл. 12 от ГПК във връзка с наведените в жалбите пороци на атакувания съдебен акт и възраженията на въззиваемия, намира за установено следното:

Първоинстанционният съд е бил сезиран от „М.“ ЕООД с искова молба от 1 6.06.2020 г., с която срещу „Г. М. – Георад – 61 – Холдинг“ ЕООД е бил предявен частичен иск по чл. 364 ЗЗД за заплащане на сумата 25 100 лв., заедно със законната лихва от подаване на исковата молба до изплащането.

В исковата молба се твърди, че от средата на 2008 г. ищецът развивал трайни и непрекъснати търговски отношения с ответника и дружествата „Медая-01“ ЕООД и „Неделя“ ООД, изразяващи се в цялостна експлоатация, управление, поддръжка и развитие на търговски обект – сладкарница от веригата „Неделя“, намираща се в гр. София, ж.к. „Илинден“, бл. 129 – 130, вх. Г, по силата на договор за дружество по ЗЗД. Такъв бил сключен на 16.02.2009 г. Твърди се, че в изпълнение на договора ищцовото дружество е осигурило със лични средства закупуването на специализирано за нуждите на обекта оборудване и инвентар; изграждане на вътрешна вентилационна система; полагане на електрически кабели; изграждане и полагане на външно и вътрешно осветление; закупуване на витрини, търговско лого, тента с място за пушачи; закупуване на мебели, стенни обшивки, озеленяване и други, описани подробно в исковата молба на обща стойност 119 887,88 лв. Твърди се, че придобитото оборудване и инвентар били обща собственост на съдружниците съгласно договора за ДЗЗД, но всеки от тях дължал припадаща се на дела му част от разноските по закупуването им на осн. чл. 359, ал. 1 и чл. 364 ЗЗД. Твърди се, че доколкото не било уговорено друго, имало равенство в дяловете относно собствеността, като общият размер на дължимата от ответника сума за неговия дял била 39 962,63 лв., от която ищецът претендира част в размер на 25 100 лв.

По делото е представен договор от 16.02.2009 г., сключен между „М.“ ЕООД, „Г. М. – Георад – 61 – Холдинг“ ЕООД, „Медая-01“ ЕООД и „Неделя“ ООД. Със същият е било уговорено страните да обединят усилията и ресурсите си за оборудване и експлоатация на стопански обект – сладкарница от веригата „Неделя“, намираща се в гр. София, ж.к. „Илинден“, бл. 129 – 130, вх. Г, с площ от 102 кв. м. За целта на осн. чл. 357 и сл. от ДДС страните създават неперсонифицирано дружество с наименование ДЗЗД „Дегеранел“, което ще се управлява и представлява от И. Г. Д. – управител и ЕСК на ищцовото дружество /чл. 2/. Видно от договора останалите три дружества са били представлявани от едно физическо лице – Г. Н. М.. Според чл. 3 търговската експлоатация на обекта ще се осъществява под търговската марка сладкарница „Неделя“ при следните условия: 1) асортиментът на обекта ще се определя от ответника и се променя само с писмено съгласие на същия; 2) марката „Неделя“ се ползва само в това помещение, обзаведено с оборудване на ищеца и с дизайн по изискванията на ответника. Според чл. 4 ищецът се задължава: 1) да оказва съдействие при осъществяване на дейността на обекта, като дава съгласие да подписва документи пред всички оторизирани органи, във връзка с издаване на разрешителни и сертификати, свързани с търговската дейност; 2) да осигурява необходимите търговски, санитарни и други разрешителни, изискуеми за функционирането на обекта; 3) да организира търговската дейност и счетоводната отчетност в обекта; 4) да назначава и освобождава персонала със съгласието на ответника; 5) да пази търговската тайна и търговския престиж на ответника; 6) да изпълнява рекламната стратегия на ответника; 7) да предоставя собствено оборудване и инвентар, необходими за дейността на обекта.

Предвидено е в чл. 9, че печалбата /чистият приход/ от дейността на дружеството се разпределя както следва: 1) ответникът получава 3 % от месечния оборот, 2) Медея-01“ ЕООД получава 1 % от месечния оборот; 3) „Неделя“ ООД получава 1 % от месечния оборот; 4) „М.“ ЕООД получава останалата част от печалбата /т.е. 95 %/. Според чл. 10 договорът е безсрочен, като освен в предвидените в чл. 363 ЗЗД случаи дружеството може да се прекрати по взаимно съгласие на страните, изразено писмено.

Представена е нотариална покана от 26.11.2019 г., отправена от ищеца и връчена на ответника, „Медея-01“ ЕООД, „Неделя“ ООД и „Езоп – Г. М.“ ЕООД на 4.12.2019 г. чрез общия им пълномощник. В поканата е посочено, че от средата на 2008 г. между ищеца и другите дружества се развивали трайни и непрекъснати търговски отношения, изразяващи се в експлоатацията и управлението на процесния търговски обект, като са осъществявали съвместна стопанска дейност, оформена чрез поредица от договори за гражданско дружество по ЗЗД. Такива били сключвани без да се променят основните първоначални параметри, а поради промяната на съдружниците, като по желание на другите участници били създадени няколко дружества по ЗЗД – общо 37 с посочени наименования, но измежду тях не фигурира процесното ДЗЗД „Дегеранед“ по договора от 16.02.2009 г. Посочено е, че в изпълнение на договорните си задължения ищецът е осигурил закупуването на оборудване и инвентар за обекта, ремонтни и технически дейности по поддръжката. Посочено е, че въпреки липсата на нарочно волеизявление от адресатите на нотариалната покана на 18.11.2019 г. в 10:00 ч. с конклюдентни действия те едностранно прекратили сключените договори за съвместна дейност, но в тяхно владение останали всички движими вещи, подобрения и разходи с инвестиционна цел, които са собственост на „М.“ ЕООД, с обща парична равностойност от 127 214,94 лв., които били дължими на ищеца. На същия били дължими и разходите за персонала за м. 10 и м. 11.2019 г. в общ размер на 6 110,76 лв., разходите за СОТ за м. 06 – м. 12.2019 г. в размер на 210 лв., разходите за закупени сладкарски артикули и консумативи, налични в обекта в размер на 3 514,82 лв., както и сумата 17 360 лв., представляваща заплатени в периода 15.04.2019 – 18.11.2019 г. ежедневни „такси“ в размер на 80 лв. Отправена е покана за плащане в 7-дневен срок на сума в общ размер на 154 437,52 лв.

По делото от ищеца са представени 40 бр. фактури, за които твърди, че касаят процесните разходи. Представени са и 6 бр. фактури от ответника.

В първоинстанционното производство е прието заключение от 13.04.2021 г. на съдебно-счетоводна експертиза, извършена от вещото лице П. Д.. Експертизата е извършила проверка в счетоводството на ищеца, като представените по делото фактури касали следните разходи по пера в общ размер на 120 911,07 лв. с ДДС, както следва: 1) 3 946,81 лв. – за изграждане на цялостна вътрешна вентилационна система; 2) 828,33 лв. – разходи за изграждане и полагане на електрически кабели и изграждане и полагане на вътрешно и външно осветление; 3) 7 794,80 лв. – разходи за витрини; 4) 19 615,20 лв. – разходи за търговско лого; 5) 34 825 лв. – разходи за изграждане на специфична тента с място за пушачи; 6) 3 200 лв. – разходи за изработка на индивидуален интериорен дизайн; 7) 41 157,59 лв. – разходи за мебели, стенни обшивки и оборудване; 8) 306 лв. – разходи за прилежащ терен за озеленяване; 9) 4 925,98 лв. – разходи за изграждане на индивидуална бутикова празнична украса; и 10) 4 311,36 лв. – други разходи за обекта /депозит за обезпечение по договор за наем от 16.07.2008 г./. Вещото лице е установило, че тези разходи са на следните основания:

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

ДАТА	№	ДОСТАВЧИК	ПОЛУЧАТЕЛ	ОСНОВАНИЕ	ДАНЪЧНА ОСНОВА – ЛВ.	ДДС – ЛВ.	ОБЩО – ЛВ.
22.08.2018	*****	ТЕХНОМИКС БГ ООД	ДЗЗД Легисо	CNBS 4015 /LIEBHERR ХЛАДИЛНИК	1 012,50	202,50	1 215,00
31.10.2018	0000000111	ЛОЕСП ООД	ДЗЗД лагия	КАФЕМЕЛАЧКА	1 295,85	259,17	1 555,02
15.05.2018	2200007925	Янак Софт ЕООД	ДЗЗД Легия	Y-650/433 часовник – пейджър	108,33	21,67	130,00
30.04.2018	*****	Про Тент Систем ЕООД	ДЗЗД Легия	Статични ветрозащити	750,00	150,00	900,00
18.10.2017	1000000902	ТОП АУДИО ВИДЕО ООД	ДЗЗД Гелея	202996 Тонколони DYNAVOX MINI-BOX LS-5L3	66,67	13,33	80,00
2 10.2018	0000000221	АКАНТ ООД	ДЗЗД Лагила	Обличане на стени с ЛПДГ	1 150,00	230,00	1 380,00
18.09.2017	0000000161	АКАНТ ООД	ДЗЗД Леgeo	Обличане на колона с ЛПДГ (260 x 115x26)	1 800,00	360,00	2 160,00
23.01.2017	2200004443	Янак Софт ЕООД	ДЗЗД Дегезоп	Троен бутон за повикване Y-A3A3 Стойка за бутон Y-70 за ресторантска система	341,67	68,33	410,00
25.07.2017	0000000622	ГРАДИНАРИТ Е ЕООД	ДЗЗД Леgeo	Доставка и засаждане на дървесна растителност по оферта № 070040120170701	255,00	51,00	306,00
28.10.2016	90000005095	НЕОН.БГ ООД	ДЗЗД Дегевиден	50% Аванс изр.2 надписа "Неделя" 700мм*4950мм/	2 338,00	467,60	2 805,60
7.11.2016	90000005120	НЕОН.БГ ООД	ДЗЗД Дегевиден	Обемни светещи букви "Неделя" 700мм*4950мм/ 50% Аванс изр.2 надписа "Неделя" 700мм*4950мм/	2 338,00	467,60	2 805,60
10.04.2017	00000002008	ФОЛИЯ ДИЗАЙН ООД	ДЗЗД Елея	Доставка и монтаж на декоративно фолио Доставка и монтаж на защитно фолио	522,50	104,50	627,00
9.09.2013	Оферта 612			Изграждане и монтаж на ветрозащита с вал			6 027,40
20.04.2015	*****	ЕВРОМЕБЕЛ ООД	ДЗЗД Дегерад	АВАНСОВО ПЛАЩАНЕ	750,00.	150,00	900,00
7.04.2015	Предв. оферта			Плотове за маса			900,00
23.06.2015	0200019899	ВАС ПРО ООД	ДЗЗД Дегевик	СМР по АКТ БС 13.06/15	1 092,80	218,56	1 311,36
25.10.2008	0100000720	ЕТРОЛУКС ЕООД	Мистра ЕООД	Материали	312,28	62,45	374,73
6.11.2008	0000004655	ЕС-КА-ВЕ ТРЕЙД ООД	М. ЕООД	Изработка и монтаж изделия от интериорно стъкло	632,48	126,50	758,98
30.10.2008	05432	МЕЕУА Е.П.Е	MISKRA ЕООД	CHAIR K 30 CHAIR DECORATIVE	4 359,55		4 359,55
18.11.2008	0000000002	Кю Рейндж България ЕООД	М. ЕООД	Проектиране на интериорен дизайн	3 200,00		3 200,00
12.11.2008	*****	МЕТРО КЕШ ЕНД КЕРИ БЪЛГАРИЯ ЕООД	М. ЕООД	СОКОИЗТИСКВАЧКА PHILIPS HR 1858/9	124,00	24,80	148,80
7.11.2008	0110087786	ТЕХНОПОЛИС БЪЛГАРИЯ ЕАД	М. ЕООД	Отстъпка стока 12,84% ХЛ. БЕКО TSF 1240 ФРИЗЕР БЕКО FSE 1010	610,83	122,17	733,00
8.11.2008		ТЕХНОПОЛИС БЪЛГАРИЯ ЕАД	М. ЕООД	МИАЛНА MIDEA WP 5GW			

1	0110087909			SIL.V	240,83	48,17	289,00
25.08.2008	1230041730	МЕТРО КЕШ ЕНД КЕРИ БЪЛГАРИЯ ЕООД	М. ЕООД	WIFI РУТЕР MICRA DIGITAL (BELKIN)	52,99	10,60	63,59
29.10.2008	2200004557	МЕГАЛУКС ООД	Мистра ЕООД	QUADRO 160 2/18W хр. мат	1 737,89	347,58	2 085,47
				КОМП DULUX D 18W/31 OSRAM			
1.08.2008	0000000788	МИСТРАЛ СОФТУЕР ООД	М. ЕООД	Компютърна техника – монитор и принтер	1 843,47	368,70	2212,17
30.10.2008	*****	ВАНЕСА-3 ЕООД	Мистра ЕООД	стелаж от неръждаема стомана на десет нива	2 780,00	556,00	3 336,00
				изработка и монтаж па ленти от алуминиев рифел			
13.11.2008	1100000359	ТЕО МАКС ЕООД	М. ЕООД	Доставка и монтаж на хл. оборудване по спецификация	11 460,00	2 292,00	13 752,00
21.11.2008	*****	Евоформ ЕООД	М. ЕООД	Изработка и монтаж на светещ обемен надпис за обект – сладкарница "Неделя" гр. София, ж.к. Люлин	11 670,00	2 334,00	14 004,00
10.11.2008	0000000057	Машалови ЕООД	М. ЕООД	Изработка на дивани по модел на клиента	2 990,00	0,00	2 990,00
				Претапициране на дивани			
1.09.2008	1000002748	БУЛДЕКОР ООД	М. ЕООД	Авансово плащане за обзавеждане	2 414,50	482,90	2 897,40
20.10.2008	1000002940	БУЛДЕКОР ООД	М. ЕООД	Хладилна витрина	2 414,50	482,90	2 897,40
				Транспорт			
				Монтаж			
				Спада се авансово плащане по фактура 1000002748			
12.11.2008	0000000073	АРИНА ММ ООД	М. ЕООД	Барплот	3 240,00	648,00	3 888,00
				Рафтове			
				Шкафове			
15.10.2008	0000002190	Етролукс	Бойко Ангелов	CBT 3x1.5 .6/1 kV	378,00	75,60	453,60
				CBT 3x2.5 .6/1 kV			
2.04.2009	0000000725	ГЛАЗ ЕООД	М. ЕООД	Хладилна витрина INOVA500R	1 666,67	333,33	2 000,00
7.02.2009	0000002062	БАЛМАКС ЕООД	М. ЕООД	Сушилня за ръце – TNE 4	225,00	45,00	270,00
31.03.2009	0000000961	АМСРАТ ООД	М. ЕООД	Маса, стол	1 533,33	306,67	1 840,00
6.10.2008	Проформа 61008-1	Делкони ЕООД	М. ЕООД	промяна вентилация кафе "Неделя" – "Разсадника"	3 289,01	657,80	3 946,81
16.07.2008	Договор за наем			Депозит обезпечение по договор за наем от 16.07.2008			3 000,00
30.11.2008	0000001629	ЕНЕВ ООД	М. ЕООД	Изработка па външна козирка на обект сладкарница „Неделя" гр. София	15 968,00	3 193,60	19 161,60
2.12.2008	*****	ЕНЕВ ООД	М. ЕООД	Обличане на козирка с еталбонд за обект на сладкарница "Неделя" – гр. София	7 280,00	1 456,00	8 736,00

	ОБЩО:	93 232,15	16	120
			536,52	911,07

Вещото лице е установило, че извършените плащания от страна на ищеца по процесните фактури са в общ размер на 90 869,61 лв., а извършените плащания по фактурите, издадени от ДЗЗД са в общ размер на 15 205,58 лв., като сборът от двете суми е 106 075,19 лв. Разликата до 120 911,07 лв. се образува от счетоводни записвания на суми в общ размер на 15 707,81 лв., за които няма издадени фактури. Установено е, че общо ползваният от ищеца данъчен кредит по тези фактури е в размер на 14 113,29 лв., а дружествата по ЗЗД не са били регистрирани по ЗДДС и поради това не е изготвен дневник за покупките и нямат право на данъчен кредит за получените доставки.

Други доказателства не са ангажирани.

Жалбата е подадена в срока по чл. 259, ал. 1 ГПК и е допустима. Разгледана по същество е **неоснователна**.

I. По иска по чл. 364 от ЗЗД

Предмет на делото е частичен иск по чл. 364 ЗЗД за заплащане на твърдени разноси, които са направени от ищеца във връзка с участието му в договор за гражданско дружество. Това следва от изложението в исковата молба, в която самият ищец е квалифицирал иска си по чл. 364 ЗЗД /макар това да не обвързва съда/, което правилно е възприето и от съда в доклада по чл. 146 ГПК, спрямо който страните са заявили, че нямат възражения в тази част. Този иск не може да се квалифицира по чл. 359, ал. 3 ЗЗД, както последващо е изразил виждане ищеца в писмената си защита пред СГС /но не поддържа в жалбата си/, тъй като негов предмет не е дял от общата собственост – правото по чл. 359, ал. 3 може да се реализира чрез иск за делба, вещен иск, евентуално – иск за част от налични или по сметка парични средства, а не с иск за заплащане на паричните разходи за придобиване на общата собственост.

Същевременно, макар в исковата молба да се говори за трайни търговски отношения между страните и да се споменава общо за някакви сключени договори за съвместна дейност, то самият иск не е основан на всички подобни сключени договори /които не са и конкретизирани по дати/, а на единственият индивидуализиран от ищеца такъв – договора от 16.02.2009 г. относно ДЗЗД „Дегеранед“, приложен към исковата молба. Това е възприето и в доклада по чл. 146 ГПК, като е потвърдено и от самия ищец в писмената защита пред СГС, в която изрично е посочено – *„правопораждащият юридически факт, на който ищецът се позовава е договор за дружество, сключен на 16.02.2009 г.“*. Ето защо извън основанието на настоящия иск са други евентуални договори между страните, а исковата претенция следва да се преценява само с оглед договора от 16.02.2009 г.

Между страните не се спори, а това се установява и от доказателствата, че между тях и дружествата „Медая-01“ ЕООД и „Неделя“ ООД е бил сключен процесният договор за дружество от 16.02.2009 г., с който е уговорено страните да обединят усилията и ресурсите си за оборудване и експлоатация на стопански обект – сладкарница от веригата „Неделя“, находяща се в гр. София, ж.к. „Илинден“, бл. 129 – 130, вх. Г, с площ от 102 кв. м. Уговорено е така създаденото неперсонифицирано дружество да функционира под наименованието ДЗЗД „Дегеранед“. Договорът е с франчайзинг-концепция – най-общо предвижда, че ищецът следва да осигури със

свои средства наето помещение, оборудване, инвентар и персонал, а останалите съдружници да предоставят ноу-хау, бизнес модел и ползването на марката за услуги „Сладкарница Неделя“. Срещу тези задължения ищецът има право да получи 95 % от печалбата на обекта, а останалите съдружници – общо 5 %.

Претенцията на ищеца е за заплащане на разноски, за които твърди, че са направени от него във връзка с участието му в този договор за дружество.

Според чл. 364 ЗЗД съдружникът има право да иска разноските, които е направил, заедно с лихви върху тях, и вредите, които е претърпял във връзка с воденето на дружествените работи. Подобно право спрямо разноските съдружникът има при следните кумулативни предпоставки: **1)** договорът да не предвижда друго – законовата разпоредба е диспозитивна, **2)** договорът да е прекратен – изцяло или спрямо участието на съдружника, и **3)** съдружникът да е направил разноски във връзка с воденето на дружествените работи, които да не са възмездени съобразно уговореното в договора, след като се извърши цялостна рекапитулация на печалбите и загубите от извършената съвместна дейност^[1]. В конкретния казус тези предпоставки не са налице в пълнота.

1. Процесният договор изрично предвижда, че задължение на ищеца е да осигури материалните условия за функционирането на процесния търговски обект – да осигури помещение, което да оборудва с дизайн по изискванията на останалите съдружници /чл. 3/, да предостави **собствено** оборудване и инвентар, необходими за дейността на обекта, да назначи и ръководи персонала и да организира цялостната търговска дейност на обекта /чл. 4/. Останалите съдружници имат други задължения. Следователно, тези материални активи и разходите за тях представляват вноската на ищеца за постигане на общата цел на дружеството по чл. 358, ал. 1 ЗЗД.

В този предметен обхват са и всички процесни разходи, описани в исковата молба – те са в рамките на дължимата от ищеца престация по този договор. Договорът не предвижда всички съдружници да участват със свои средства във финансирането на тези разноски, а възлага това само върху ищеца. Срещу тази дължима имуществена престация ищецът има право на значително по-голям дял от печалбата на дружеството – 95 % от същата. Останалите съдружници са освободени от имуществени престации или те са ограничени до конкретен предмет /напр. за маркетинг и реклама – чл. 8/, поради което на тях не може да им се възлагат подобни разноски, вкл. по реда на чл. 364 ЗЗД. Ето защо следва да се приеме, че договорът предвижда допустимо отклонение от диспозитивната разпоредба на чл. 364 ЗЗД чрез друг уреден ред за възмездяване на ищеца за направените от него разноски. По тази причина останалите съдружници, вкл. ответника, не дължат съответна част от подобни направени от ищеца разноски.

2. Не се установява процесният договор да е бил прекратен или да е било прекратено само участието на ищеца в дружеството. Както бе посочено по-горе, същият е безсрочен, като предвижда, че освен в предвидените в чл. 363 ЗЗД случаи дружеството може да се прекрати по взаимно съгласие на страните, изразено писмено. Безсрочността на договора изключва приложимостта на основанията по чл. 363, буква „б“ и „д“ ЗЗД, а липсата на физическо лице – съдружник изключва основанията по буква „в“. Останалите прекратителни основания по закон са следните: 1) с постигане целта на дружеството или ако постигането ѝ е станало невъзможно; и 2) с предизвестие на един от съдружниците, направено добросъвестно и в подходящо време, когато дружеството е било образувано за неопределен срок, ако не е уговорено дружеството да продължи с останалите съдружници. В конкретния случай не се установява настъпването на нито едно от посочените основания за прекратяване на дружеството.

Ищецът се позовава на едно от тях, а именно – по чл. 363, буква „г“ ЗЗД, като твърди, че договорът бил прекратен едностранно от ответника на 18.11.2019 г. /изявлението на процесуалния му представител в заседанието на 9.02.2021 г./. Това твърдение обаче е изрично оспорено от ответника – както в отговора по чл. 131 /л. 72 от делото на СГС/, така и в изявление на процесуалния му представител в заседанието на 9.02.2021 г. За доказване на твърдението си ищецът е представил единствено изходяща от него нотариална покана от 26.11.2019 г., чието съдържание бе представено по-горе. В същата се твърди, че с конклюдентни действия адресатите на поканата едностранно прекратили сключените договори за съвместна дейност, т.е. отново ищецът излага твърдение за чужди действия без обаче да се представят доказателства за такива. По тази причина самата покана не доказва изгодния за ищеца спорен факт, че ответникът и другите съдружници едностранно са прекратили процесния договор за дружество. Същевременно, от съдържанието на самата покана не следва, че тя визира именно процесния договор от 16.02.2009 г. относно ДЗЗД „Дегеранед“, доколкото същото не фигурира измежду изрично изброените в поканата ДЗЗД с други наименования. По тази причина самата покана е неотносима към процесния договор. Ето защо фактът на едностранно прекратяване на договора от някой от останалите съдружници остава недоказан.

В самата покана не се съдържа изявление на ищеца за прекратяване на договора или напускане на дружеството – нито изрично, нито мълчаливо. Такова не се твърди и в исковата молба, т.е. това е извън основанието на иска. Самата искова молба също не може да се тълкува за отправено от ищеца изявление за прекратяване на договора, доколкото искането за присъждане на част от направените разноски не може да се интерпретира в горния смисъл. При това положение не се установява процесният договор от 16.02.2009 г. да е бил прекратен, което изключва възможността иска по чл. 364 ЗЗД да бъде уважен.

3. На следващо място, не всички от претендираните процесни разходи представляват разноски по смисъла на чл. 364 ЗЗД. По-специално, към тази категория не могат да се причислят следните разходи: **1)** по фактура № *****/22.08.2018 г. – за закупуването на хладилник LIEBHERR; **2)** по фактура № 111/31.01.2018 г. за закупуването на кафемелачка; **3)** по фактура № 2200007925/15.05.2018 г. за закупуването на Y-650/433 часовник – пейджър; **4)** по фактура № 1000000902/18.10.2017 г. – за закупуване на Тонколони DYNAVOX; **5)** по фактура № 2200004443/23.01.2017 г. – за закупуването на троен бутон за повикване; **6)** по фактура № *****/12.11.2008 г. – за закупуване на сокоизтисквачка PHILIPS HR 1858/9; **7)** по фактура № 0110087786/7.11.2008 г. – за закупуване на хладилник и фризер Beko; **8)** по фактура № 0110087909/8.11.2008 г. – за закупуване на съдомиялна машина; **9)** по фактура № 1230041730/25.08.2008 г. – за закупуване на Wi Fi рутер; **10)** по фактура № 788/1.08.2008 г. – за закупуване на компютърна техника – монитор и принтер; **11)** по фактура № 422/30.10.2008 г. – за закупуване на стелажи; **12)** по фактура № 359/13.11.2008 г. – за вградена хладилна витрина; **13)** по фактура № 57/10.11.2008 г. – за закупуване на дивани; **14)** по фактури № 1000002748/1.09.2008 г. и № 1000002940/20.10.2008 г. – за закупуване на хладилна витрина; **15)** по фактура № 73/12.11.2008 г. – за закупуване на шкафове; **16)** по фактура № 725/2.04.2009 г. – за закупуване на хладилна витрина на четири колела; и **17)** по фактура № 961/31.03.2009 г. – за закупуване на маси и столове.

Тези вещи са придобити от ищеца и са индивидуална негова собственост, които той е предоставил в изпълнение на задължението му по чл. 4 от договора – да предостави собствено оборудване и инвентар, необходими за дейността на обекта. Клаузата е специална и тя дерогира диспозитивната норма на чл. 359, ал. 1 ЗЗД за тези от вещите, които са придобити след сключване

на договора. Както бе посочено, това е следствие е възприетото в договора разпределение на задълженията между съдружниците, като изцяло в тежест на ищеца са задълженията за материалното обезпечаване на търговския обект. Вещите, които са придобити от ищеца преди сключване на договора от 16.02.2009 г. и са внесени от него за дейността на дружеството, са негова собственост и по общите правила на чл. 358, ал. 2 ЗЗД, доколкото са незаместими и непотребими. Всички тези вещи той може да ги вдигне и прибере след прекратяване на договора или напускане на дружеството, тъй като са негови. За тях може да търси парична равностойност, само ако не съществуват вече /унищожени, повредени/ по вина на останалите съдружници. Разходите за придобиването им обаче не са разноси, които той може да претендира по реда на чл. 364 ЗЗД.

Що се отнася до останалите претендирани разходи по фактури, то те могат да се приемат за подобни разноси, доколкото касаят ремонт и подобрения на наетия търговски обект с оглед дейността му. Както бе посочено обаче – по силата на договора те са изцяло за сметка на ищеца. Отделен е въпросът, че не е доказано, че досегашната над 10-годишна дейност на обекта и полагащият се дял на ищеца от печалбата /95 %/ не са го компенсирани за тези разходи – подобна преценка може да се направи едва след като се извърши цялостна рекапитулация на печалбите и загубите от извършената съвместна дейност. По делото доказателства за такава рекапитулация не са ангажирани.

Горното обуславя извод за неоснователност на предявения иск по чл. 364 ЗЗД.

Поради съвпадането на крайните изводи на въззивния съд с тези на първоинстанционния съд по отношение на предявения иск въззивната жалба следва да бъде оставена без уважение като неоснователна, а обжалваното с нея решение – потвърдено.

II. По разноските

При този изход на спора право на разноси има само ответника. Същият е заявил претенция и е доказал такива в размер на 900 лв. – за заплатеното адвокатско възнаграждение за въззивното производство по представения договор за правна защита и съдействие от 16.02.2022 г.

Така мотивиран Софийският апелативен съд,

[1] вж. решение № 34/6.03.2013 г. по т.д. № 94/2012 г. на ВКС, II т.о.

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решението от 10.12.2021 г. по т. д. № 1097/2020 г. на Софийския градски съд, VI-7 състав.

ОСЪЖДА „М.“ ЕООД с ЕИК – 175329128, със седалище и адрес на управление – гр. София, район „Овча купел“, ул. „Маестро Кънев“ № 23, ет. 2, ап. 7, **да заплати на „Г. М. – Георад – 61 – Холдинг“ ЕООД** с ЕИК – 121576623, със седалище и адрес на управление – гр. София, бул. „Витоша“ № 98, **на осн. чл. 78, ал. 3 от ГПК сумата 900 лв.** – разноси за производството пред САС.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния касационен съд при условията на чл. 280 ГПК в 1-месечен срок от връчването му на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____